

Days of Glory

Indigènes, Rachid Bouchareb, 2006

Tot i no haver trepitjat mai França, Saïd, Abdelkader, Messaoud i Yassir s'allisten a l'exèrcit francès per lluitar contra l'alemanya nazi i alliberar Europa

La guerra dels indígenes

Transcorre l'any 1943 i la Segona Guerra Mundial, el conflicte més gran de tota la nostra història, encara li queden un parell d'anys per acabar-se. Molts països s'involucren en aquests combats tot i ser colònies de fora d'Europa, i no només a causa que la guerra és present dintre de les seves fronteres, sinó també pels milers i milers de soldats que hi aporten. No tots fugen de la pobresa i volen prosperar en un món millor, sinó que també estan inspirats per la igualtat de drets de tots els francesos, siguin o no continentals i per la justícia social que tan es troba a faltar a l'Europa en guerra.

Saïd, Abdelkader, Messaoud i Yassir, quatre argelins compromesos en lluitar i alliberar França del poder nazi es presenten com a voluntaris, a l'igual que molts altres al nord d'Àfrica, atrets per la crida del general De Gaulle per allistar-se al Primer Exèrcit Francès. Tot i demostrar la seva vàlua com a soldats no només s'han d'enfrontar amb un enemic

poderós, l'exèrcit alemany, sinó que també han de patir el racisme i la intolerància dels seus companys i superiors al llarg de moltes batalles, situades al llarg d'Itàlia, la Provença i la regió francesa dels Vosgos.

Una altra visió de la Història

El cinema ens pot commoure de diverses maneres, però el que aconsegueix Rachid Bouchareb en aquesta pel·lícula és diferent. Ens mostra el cinema com una eina per a poder descobrir totes aquelles petites cròniques que, tot i estar amagades en el record d'uns pocs, serveixen per configurar el que nosaltres anomenem història.

Darrere d'un film bèl·lic trobem la reivindicació de tots aquells que s'han vist ofegats per l'oblit històric. Tots aquells herois que han lluitat en qualsevol batalla, defensant els valors de les seves respectives societats, tot i que no han estat a l'alçada de les seves circumstàncies. En

aquests moments podem agafar el cinema com a element recordatori de tots aquests fets que no surten a la llum, tots aquells successos que no es llegeixen als llibres però que componen la nostra herència històrica.

La Segona Guerra Mundial ha donat al cinema molts temes, i al llarg del temps hem pogut presenciar diferents films que han mostrat les seves atrocitats. Fugint de criteris purament d'acció o excessivament lacrimògens, *Days of Glory* intenta fer justícia històrica a tots aquests herois desconeguts. Vol recordar aquelles colònies que van donar la seva sang per una bandera i per un país que encara avui no els recorda, no dona cap tipus de menció o homenatge, o que fins fa poc els va congelar les pensions de guerra en el moment que es van independitzar.

Rachid Bouchareb ja va tractar aquests temes referents sobre el

racisme, la xenofòbia, el rebuig social i la immigració en general en anteriors treballs, recalcant la seva obra *Little Senegal* com a inici d'aquest treball. Agafant temàtiques semblants, Bouchareb es fa servir d'una impecable direcció artística i d'una bona documentació per poder donar credibilitat històrica, quelcom d'agrair en aquests tipus de films que moltes vegades s'apropen massa a la grandiloqüència de la tragèdia.

També destaca la magistral interpretació dels actors principals, que saben transmetre sobrietat i autenticitat a un conjunt interpretatiu no gaire fàcil, però que convenç i sap commoure en els moments adequats, per després passar a l'acció bèl·lica més dura.

Per tots aquests motius no ens ha d'estranyar finalment que *Days of Glory* hagi estat una pel·lícula força premiada en aspectes com la interpretació, a més de guanyar-se el favor del públic en la majoria de festivals en què ha participat.

No ens queda cap dubte que estem davant d'una pel·lícula que ens donarà pistes per entendre millor el cantó més fosc de tota guerra, i que a més, ens commourà per la tragèdia personal de persones que l'únic que volen és la llibertat de viure en pau (siguin del país que siguin).

Fitxa tècnica

Tècnics

Director: Rachid Bouchareb
Productor: Jean Brèhat
Guió: R. Bouchareb / O. Lorelle
Muntatge: Yannick Kergoat
Fotografia: Patrick Blossier
Vestuari: Michèle Richer
Música: Armand Amar i Cheb Khaled
Direcció artística: Dominique Douret
Companyia productora: The Weinstein Company
Nacionalitat: França / Marroc / Bèlgica
Durada: 128 minuts

Actors

Jamel Debbouze: Saïd
Samy Nécéri: Yassir
Roschdy Zem: Messaoud
Sami Bouajila: Abdelkader
Bernard Blancan: Martínez
Mathieu Simonet: Leroux
Benoît Gisors: Durieux
Mélanie Laurent: Margueritte
Antoine Chappey: le Colonel

Filmografia

2005
L'ami y'a bon
2004
Le vilain petit poussin
2001
Little Senegal
1995
Poussières de vie
1991
Cheb
1985
Bâton rouge